

Tallskottvecklaren (*Retinia Buoliana* SCHIFF.). Denna vackra vecklare uppträder stundom såsom larv å 10—14-åriga tallplantor, synnerligast i södra Sverige. I Färlöf af Kristianstads län träffades larverna för några år sedan rätt ymnigt i en mindre plantering, och sistlidet år (1900) erhöles från grosshandlaren H. H. KRISTENSEN i Göteborg en massa årsskott, bebodda af dylika larver. De voro insamlade å Ängholmen vid Långedrag, där herr K. äfvensom Göteborgs och Bohusläns Hushållningssällskap utplanterat flera tusen barrträd.

Fjäriln har en vingbredd af omkring 20 mm., framvingarna äro vackert tagelröda, med hvita, silfverglände småfläckar och tvärstreck. Dess flygtid infaller hos oss under första hälften af juli och är af tämligen kort varaktighet. Om dagen sitter han dold mellan barren, men i skymningen flyger han omkring för att uppsöka det andra könet. Honan skall kort efter parningen lägga äggen enstaka mellan spetsknopparna på små tallar, och de senare utkläckta larverna angripa knopparna, hvarvid något kåda utflödar. Här öfvervintrar larverna, och deras närvaro är föga märkbar förrän följande vår, då skotten börjat utväxa. Dessa urholkas af dem, och ofta sker detta å ett par eller flera skott efter hvarandra, hvilka härigenom missbildas, blifva krökta och kådiga samt torka, om de äro svårt angripna, eller brytas af genom blåst. Ett mindre skadadt skott böjer sig åt sidan men växer sedan uppåt, hvarigenom trädet kan bli krokigt och mindre dugligt för tekniska ändamål.

Något verksamt medel mot detta skadedjur torde väl knappast ännu vara känt, i följd af larvens lefnadssätt. Besprutning med kejsargrönt skulle kanske göra nytta, om den skedde i slutet af juli, innan larverna blifvit utkläckta. Att i juni månad borttaga och uppbränna de angripna skotten tillika med larver och puppor, borde vara till gagn, då därigenom många sådana dödas.

TASCHENBERG omnämner, att en person, som under flera år kämpat mot detta skadedjur, de båda första åren användt mycket folk till att sålunda förstöra larverna, dock utan resultat. Under fjärde och femte året gjorde parasiter slut på dem. Då träden blifvit större kunde blott ett öfvadt öga upptäcka, att de varit skadade i yngre åren. Någon verklig fara för en planterings bestånd i följd af en dylik härjning torde alltså knappast förefinnas.

Sven Lampa.